

dertil, men det ærede Medlem fragaar vel ikke, at han offentlig paa Valgtribunen har sagt: Naar jeg bliver Rigsdagsmand, saa vil jeg være Afholdsmand; men det ærede Medlem har glemte det til Dato.

Formanden: Folketingsmanden for Aarhus Amts 2den Valgkreds har Ordet for en kort Bemærkning.

Sabroe: Skønt dette Spørgsmaal jo aldeles ikke kommer Sagen ved, vil jeg paa det bestemteste benægte, at jeg skulde have afgivet et saa taabeligt Løfte. Hvis jeg endelig skulde være Afholdsmand, hvorfor skulde jeg saa først blive det, naar jeg blev Rigsdagsmand. Naar jeg er udenfor Rigsdagen, har jeg dog mere Brug for at være Afholdsmand, end naar jeg er indenfor Rigsdagen, thi her er jo ikke de Fristelser som udenfor. Det ærede Medlem ved jo, at vi Rigsdagsmænd ere meget nøgterne; vi indskrænke os jo i Regelen til en Kop Kaffe med Hvedebrød i Snaps-tinget. Naar det ærede Medlem talte om de to Redaktører, der stode i vor Lejr, saa ved jeg ikke, til hvem han sigter, men selv om det har været to socialdemokratiske Journalister, er det mig komplet ligegyldigt, ja, selv om det var ti socialistiske Redaktører eller Rigsdagsmænd, der havde sagt noget lignende, som det ærede Medlem anførte, saa beholder jeg min Mening alligevel, og det kan derfor være mig ligegyldigt — men jeg har dog mine Tvivl, og har det været to Socialdemokrater, og have de sagt noget, der ligner det, saa har det været for at faa det ærede Medlem til at gaa paa den Peter.

Ordføreren for Forslagsstillerne (Wiinblad): Maa jeg gøre en Bemærkning til det ærede Medlem for Odder (Nielsen-Grøn). Det ærede Medlem meddelte os, hvorfor han var bleven Ridder. Han sagde, at han var bleven Ridder som Afholdsmand, og han havde motiveret det derved, og hans Venner havde motiveret det derved ...

Formanden: Det er vist ikke heldigt at blive ved med at tale om disse personlige Spørgsmaal.

Ordføreren for Forslagsstillerne (Wiinblad): Er det Meningen, at jeg ikke maa gøre denne Bemærkning til det ærede Medlem for Odder.

Formanden: Ikke denne Bemærkning af en saa personlig Art.

Ordføreren for Forslagsstillerne (Wiinblad): Ja, saa skal jeg gaa bort derfra og ikke komme ind derpaa, det er heller ikke saa nødvendigt.

Jeg skal gøre en Bemærkning til den højtærede Konseilspræsident. Konseilspræsidenten forklarede os, at naar han havde modtaget Ordener fra Udlandet, saa havde han gjort det for ikke at være uhøflig mod de udenlandske Magter. Det trænger til en Forklaring, som den højtærede Konseilspræsident maaske vil give os, nemlig den Forklaring, hvorfor da Højreministre have kunnet nægte at modtage dem. Jeg ved ikke, om disse Højreministre have været uhøflige, jeg ved ikke, hvorfor den nuværende Konseilspræsident er bleven anderledes stillet, end Højrekonseilspræsidenterne vare før. Men hvis det er rigtigt, hvad Konseilspræsidenten siger, at han ikke uden at være uhøflig kan nægte at modtage disse Dekorationer, saa er det endnu et yderligere Argument for det foreliggende Lovforslag. Hvis dette Lovforslag var vedtaget, kunde den ærede Konseilspræsident have henvist til, at der i Danmark var en saadan Lov, og saa kunde han uden at fornærme den fremmede Magt have nægtet at modtage denne Orden.

Sluttelig vil jeg gøre en kort Bemærkning til det ærede Medlem for Skive (Carl Hansen). Det ærede Medlem udviklede jo meget udførligt sin Opfattelse, og jeg fik det Indtryk af ham, at han ikke saa med Velville paa Forslaget, og at Forslaget altsaa ikke havde nogen Ven i ham. Jeg skal sige dertil, at det ærede Medlems Udvikling var af den Art, som om vi her stode overfor noget, der ikke kunde undværes i Samfundet, som om vi her stode overfor en Indretning, der havde været fra Arilds Tid, og som vi vedblivende vilde bevare. Jeg skal dog sige til det ærede Medlem, at Ordener og Titler, som vi her kende dem, ere af forholdsvis ung Dato i Folkeslagenes Historie, det er en ganske ny Institution, som vi skyldte Enevælden, og som vi have faaet under de enevældige Monarker. Ældre er denne Orden- og Titelinstitution ikke. Naar det ærede Medlem og andre kunne henpege paa, at der endnu er Tilbøjelighed hos Befolkningen til at tage mod Titler og Ordener, saa er det kun en Levning, en Rest fra den enevældige Periode, som man ikke kan regne med, at man straks og hurtigt kan blive af med, da Forfatningen herhjemme jo kun er 50 Aar gammel, men alligevel en Rest af Enevælden, som man kan sige sig